

Za docentem MUDr. Janem Němcem (7. 11. 1962–7. 5. 2017)

Když se na IV. interní klinice Všeobecné fakultní nemocnice objevil v roce 1989 mladý lékař jménem Jan Němec, musel si ho každý okamžitě všimnout. Typická chůze dlouhými kroky, rozčuchané vlasy a na zádech batůžek skrývající jeho bibli s názvem Oxford Textbook of Medicine.

Honzu Němce však daleko více charakterizoval jeho vnitřní svět a v něm byly skautské zásady jako čest, spravedlnost, pravdomluvnost, skromnost nebo přímost v jednání. Ano znamenalo ano, ne znamenalo ne. To v předrevolučním i těsně porevolučním životě kliniky bohužel nebyly ty nejvíce ceněné vlastnosti, a tak i s pomocí doc. Bartůňka a MUDr. Schirgera odešel mladý lékař v roce 1993 do USA, a to rovnou na Mayo kliniku, kde strávil svou rezidenturu i „fellowship“. Mezitím si ještě stačil odskočit na Harvard, kde působil ve výzkumné laboratoři.

Později se MUDr. Němec vrátil na dva krátké roky do Prahy, pak však natrvalo odešel do USA, a to nejprve do Minneapolisu a později na kardiologickou kliniku do

Pittsburghu (University of Pittsburgh School of Medicine and UPMC Heart and Vascular Institute), kde se věnoval nejen klinické arytmiologii, ale i výzkumu.

Docent Němec svými dlouhými kroky už za pacienty chodit nebude. V den jeho pohřbu na něj vzpomínám a uvědomuji si, že důležitější než jeho náhlý odchod je jeho odkaz. Když jsem ho kdysi přemlouval k opuštění Čech, nedokázal jsem domyslet, že by někdy mladá generace českých kardiologů snad nevěděla, kdo je či kdo byl doc. Němec. Dnes tomu ale tak je, a proto bychom o něm měli mluvit i psát.

Myslím, že Honza byl nejinteligentnějším a nejinspiračnějším lékařem, jakého jsem kdy potkal. Chodící medicínská encyklopedie a současně studnice kreativních nápadů pro výzkumné projekty. Přísný a férový soudce medicínských studií i osobních názorů. Především ale svobodomyšlný člověk s velikým citem pro spravedlnost a nesmlouvavým sarkasmem vůči pragmatismu. Současná mladá generace českých kardiologů by v něm našla kolegu s absolutní morální integritou a skvělého kardiologa i vědce světové úrovně. Byl by pro ně fantastickým vzorem.

Ač nevěřící, představuji si, že Honza teď kdesi sedí, na očích své staromódní brýle, ruce sepjaté na temeni hlavy a mírně se usmívá. Kolem kulhá jeho jednoooký pes Jánoš a je jim spolu dobře. Určitě se již necítí tak osamocene jako čínský student čelící rozjetým tankům na náměstí Tchien-an-men.

České kardiologii bych přál více docentů Němců. Mladí by měli autentické vzory a žilo by se nám tu lépe.

*Prof. MUDr. Josef Veselka, CSc.,
Kardiologická klinika, 2. lékařská fakulta Univerzity
Karlovy a Fakultní nemocnice v Motole,
e-mail: josef.veselka@fnmotol.cz*